

Boží přítomnost v člověku

Mistr Eckhart, 16.2. 2009

"Člověk má najít Boha ve všem a jeho touha si má vždy uvědomit, že má Boha vždycky přítomného v touze, v mysli a v lásce." Krátký úryvek z díla rýnského mystika Mistra Eckharta (1260-1327).

Tomu, kdo opravdu přebývá v pravdě, se daří dobře na všech místech a u všech lidí. Tomu však, jenž nepřebývá v pravdě, není dobře nikde a u nikoho. Kdo je skutečně v pravdě, má v pravdě Boha u sebe. Kdo má opravdu Boha u sebe, má ho všude, i na ulici i u všech lidí, právě tak, jako v kostele anebo v samotě anebo ve světnici...

Jestliže chceme upřímně a jediné Boha, musí on v pravdě působit naše dílo a nic mu v jeho dílech nemůže překážet, ani množství ani místo. Proto nemůže nic překážet takovému člověku, neboť hledá jenom Boha a pouze v něm má zalíbení. Potom je Bůh spojen s člověkem ve všech jeho snahách a jako jeho, Boha, nemůže rozptýlit žádná různost, tak také nemůže nic rozptýlit a roztržít tohoto člověka, neboť on je jedno v Jednom, v Tom, u něhož všechny různosti jsou jedno, jenž je Nerůzností.

Člověk má najít Boha ve všem a jeho touha si má vždy uvědomit, že má Boha vždycky přítomného v touze, v mysli a v lásce. Uvědom si, jak si představuješ Boha! Ať jsi v kostele anebo ve světnici, uchovej si stejnou mysl a nes ji do zástupu a do neklidu a do nerovnosti...

Když mluvím o rovnosti, nemyslím, že bychom měli všechny činy a všechny lidi oceňovat stejně, to by bylo nesprávné, neboť modlit se je lepším dílem než příst a kostel je vznešenějším místem než ulice. Ty ale máš zachovat stejnou mysl v činech a stejnou důvěru...

Věř, kdybys takto byl v mysli utvrzen, tak by tě nic nevzdalovalo Boží přítomnosti. Jestliže ale Bůh není uvnitř tebe takto, a ty musíš Boha brát zevně z toho či onoho, a když někdo nestejným způsobem hledá Boha, ať již v díle nebo v lidech anebo místech, ten nemá Boha a snadno ho leccos může rušit. Neboť nemá Boha a nechce jenom jeho, a proto mu nepřekáží jenom špatná společnost, nýbrž ho zdržuje i dobrá společnost, a neruší ho jenom ulice, nýbrž i kostel, ne pouze zlá slova a zlé skutky, nýbrž i dobrá slova a dobré skutky...

V čem záleží opravdově mít Boha? Skutečně mít Boha záleží v dychtění a ve vnitřním rozumovém tíhnutí a směřování k Bohu, ne v ustavičném, nezměnitelném myšlení na Boha, neboť to bylo pro lidskou přirozenost těžké.

Člověk se nesmí spokojit s myšleným Bohem, neboť když mizí myšlenka, pak mizí Bůh. Máme mít uvnitř spíše přebývajícího Boha, jenž je daleko nad myšlením lidí a všech ostatních tvorů. Bůh nezaniká, i když se člověk od něho vědomě odvrací. Kdo má Boha v podstatě, bere Boha božsky a on mu září ve všech věcech, neboť všechny věci mu chutnají Bohem, a Bůh mu vystává ze všech věcí...

Věř, k tomu je třeba píle a lásky a náležitého zření k lidskému nitru a statečného, pravého i rozu-mového poznání, tím se pak řídí mysl ve věcech a u lidí.

Tomu se člověk nenaučí útekem, když prchá před věcmi a uchyluje se do samoty. Musí se spíše naučit mít vnitřní samotu, ať je kdekoliv a u kohokoliv...

(Převzato s laskavým svolením České dominikánské provincie z revue pro duchovní život Na hlubinu, č. 4, 1936. Pro lepší srozumitelnost mírně jazykově upraveno redakcí RTh.)